

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

DUBEN 2024 *** ROČNÍK XXV. *** ČÍSLO 4

Citát inspirující:

Tvorba a potřeba tvorby může být pociťována jako jistý druh emigrace, jako život ve vyhnanství. Jiří Drašnar

NEÚRODA PETR VESELÝ

Do řádků let
vysel jsem touhu
sklízal jsem ticho i bouři
lásku však ani jedinou

MAGNESIA LITERA

Už jste hlasovali? Ne. Tak máte ještě šanci do 15. dubna 2024. Nejde o žádné volby, ale hlasování o Cenu čtenáře pro knihu, která vás v loňském roce nejvíce zaujala. Navíc můžete získat, pokud budete vylosováni, od knihkupectví Kosmas poukázku na 200 Kč na nákup knihy. Hlasovací lístek najdete na <https://www.magnesia-litera.cz/#nominace> , kde se dozvíte více o letošním ročníku soutěže.

Najdete zde nominované knihy v jednotlivých kategoriích. Přiznám se, že jsem jich zrovna mnoho nečetl. Třeba knihu Výstava Chameleonů od Filipa Mikuše nominovanou v kategorii "Litera za humoristickou knihu" v roce 2024 jsem četl a přiznám se, že mě nijak zvlášť neoslovila, ale je to jen můj názor.

Zajímám se i o nová jména v české literatuře, takže i o cenu za debut roku. Nominovaní jsou Eli Beneš (Nepatrná ztráta osamělosti), Klára Krásenská (Mýtinami) a Tomáš Peřina (Tam uvnitř něco je!)

Výsledky ankety se dozvíme v rámci vyhlášení výročních knižních cen Magnesia Litera 18. dubna 2024 v přímém přenosu ČT/Art.

Možná vám mezi nominovanými chybí nějaká kniha, která vás jako čtenáře oslovila, není to nic výjimečného. Mně osobně se stává, že si některou z oceněných nebo nominovaných knih vypůjčím, ale nějak jsem ji nepřišel na chuť. Nakonec znám onu zkušenost i jako porotce třeba na Řehečské slepici, kdy se mnohdy těžko domlouváme v porotě. Koho vybrat? Komu neuškodit?

Dovolím si citovat z mailu mého kamaráda Oldřicha Suchoradského, jednoho z porotců výše uvedené soutěže humoru: *„A v čem je tato činnost pro porotce riziková? Znovu a znovu se přesvědčuji o tom, jak je ta činnost zodpovědná a nečekaně závislá na mé okamžité náladě. Jsou chvíle, kdy hodnotím s chutí a velmi rád. Dokonce se na ni dopředu těším a vím, že mě to bude vyložene bavit. Víím, že v takové situaci jsem v roli posuzovatele (či porotce) umírněny, hodně optimistický, spíše kladně naladěný. Jsou však ale také někdy chvíle, kdy se mi do čtení příspěvků z nějakého důvodu nechce a dělám ji jenom z „musu“. Třeba jsem se právě probudil ze špatného spánku a raději bych v něm dál pokračoval. Nebo je venku*

za oknem špatné počasí, slunce nesvítí, a ještě k tomu je tam nepříjemný vítr. To vše ve mně nabudí negativní jenom pocity, a to se pak promítne i do mého přísnějšího hodnocení, k usilovnému hledání chyb, které v textu, jeho interpretaci ani snad nejsou, ale já se je tam snažím najít, abych se projevil jsou přísný soudce. Pak je autor chudák, který právě takovou negativní chvílku při mé porotcovské práci chytil do mé negativní sítě. Běda mu... Třikrát: Běda mu...“

Doufejme, že porotci v jednotlivých kategoriích vybrali zodpovědně.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- V bulletinu Střediska východočeských spisovatelů Kruh (číslo 75, březen 2024) vyšla upoutávka na knihu tajemství třináctých komnat.

Václav

ČAJ č. 211– ELIŠKA KOPPOVÁ

V dubnovém ČAJi se Vám představuje jako host nová kniha Tajemství třináctých komnat sedmnácti současných autorek a autorů, kteří vytvořili příspěvek inspirovaný tajemstvím. Povídky jsou to rozmanité, najdete zde historická témata, návraty do minulosti, ale i současné příběhy, dokonce i veselé či pohádkové.

Jednou z autorek vzpomínané knihy je Eliška Koppová, která v rozhovoru (Psaní je takovou cestou do neznámých končin lidské duše) prozradila, že v rodinném penzionu není o tajemství a záhady nouze („pak se budeš trást hrůzou a čtenáři taky.“)

Připomeneme si výročí narození jičínského rodáka Karla Krause (28.dubna 1874).

Tvorbu oblastních autorů reprezentuje moje povídka Andělka a letištní (ne)pohádka, která má také nádech tajemství.

V jedenáctém pokračování zavzpomínám počátky organizovaného (ne zločinu) psaní na Jičínsku po roce 1990.

Václav

DANA BERANOVÁ INSPIRUJÍCÍ

Nesu vám další inspiraci.

Přestože moje pokusy s malováním barvami dopadly za školních let vždy stejně a to zelenošedou kaluží, toužila jsem po svém obraze. Ne si ho koupit, ale namalovat. Když jsem uviděla nabídku dvoudenního kurzu olejomalby, bylo jasno. Rovnou jsem zamluvila místa i pro manžela a Helenku a v pátek jsme vyrazili. Takřka v kruhu rodinném jsme si pod vedením zkušeného lektora a nadaného malíře Attila Vencel - art namalovali každý ten svůj.

Nadchlo to nejen mě, ale i manžela, a tak už sháníme barvy, plátno a plánujeme, jaký motiv bude další.

Pokud se vám líbí nějaká činnost, nezůstávejte jen u koukání, jak to dělají ostatní. Najděte lektora, kurz a pusťte se do toho. Ten pocit z tvoření je opojný.

Připojuji pár fotek z procesu a výsledný obraz. Mám hroznou chuť se na něj pořád dívat, ale prozatím dost smrdí, tak je zavřený ve vedlejším pokoji:-) Snad do týdne vytvrdne a půjde na čestné místo v našem bytě.

(Převzato
z facebooku
Dany Beranové)

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

SARA PABORN - MED Z BODLÁČÍ

Vydala Euromedia Group, a.s. - Ikar v roce 2022

Překlad Vendula Nováková

Sara Paborn (*1972) je švédská spisovatelka, jejíž knihy vycházejí ve dvanácti zemích světa. Se zájmem jsem si přečetl její novou knihu *Med z bodláčí*.

Řekl bych, že román charakterizuje ukázka z knihy (viz str. 11), cituji: *Člověk si myslí, že si bude pamatovat, jaké to je být sám. Myslí si, že si bude pamatovat, jaké to je být milován. Obě představy jsou mylné. Člověk si toho pamatuje velmi málo, i z toho, co si umínil, že nikdy nezapomene.*

Knihla se odehrává ve dvou časových rovinách. Jednak v roce 2019, kdy novinářka Ebba vypráví svůj příběh, jak se seznámila s osmdesátiletou ženou Veronikou žijící v penzionu, která jí vypravuje svůj příběh z mládí, kdy ji bylo v roce 1955 sedmnáct. Zamilovala se do sochaře Boa, ale ne vše bylo jen idyllické.

Osobně mám pocit, že knížka je někdy až příliš zdouhavá, očekával jsem i nějaké vyvrcholení, ale život sám není jen výjimečný, většinou přináší spousty banalit, ze kterých vystupující zajímavé okamžiky jako vzácné ostrůvky.

Na druhou stranu autorka vytvořila živý příběh, se špetkou humoru ukazuje na složitost mezilidských vztahů, boří hranice mezi pozorovatelkou a vypravěčkou, takže mezi nimi vzniká pouto napříč generacemi.

Líbí se mi některé autorčiny pasáže, například ze str. 183, cituji: *Přepadne mě zvláštní pocit bezčasí. Jako by si celý okolní svět vzal dovolenou, vkradl se do paralelního času, zapomněl se tam a ztratil se.*

Tak nějak na mě působí kniha Sary Paborn.

Václav

Třinácté komnaty jako taková menší trápení

Sborník sedmnácti povídek sedmnácti českých autorů a autorek (každý je zastoupen jedním příspěvkem) Tajemství třináctých komnat potěší nápaditostí, většinou překvapivými zápletkami a pointami a směsicí humoru a tajemna, jak už název napovídá. Potěší i tím, co v knize vlastně přítomno není, nebo jenom v ojedinělé míře – nejsou to sáhodlouhé dramatické zpovědi lidí potácejících se celý život ve výšinách slávy a nížinách tragédií a depresí a ukazuje se, že ani samoučelné násilí a sex nemusejí čouhat z každé druhé stránky, naopak, bez nich se drtví většina povídek obejde. Většinou jde o líčení přítomného zážitku nebo epizody, která se nečekaně ráno vyklube, aby vyšuměla s odcházejícím večere. Co zbyde? Možná právě to načaté, ale nedopovězené tajemství nebo trápení, možná zůstane pachout' dávné křivdy, která se na chvíli propojila s přítomností. Někteří autoři vsadili na téměř klasické rekvizity jako cestování časem, zjevení osob jakoby mimo prostor a čas nebo poselství minulosti, ať už to je zdánlivě nerozluštitelná šifra nebo dávné deníkové zápisky a paměti. Fantastické motivy tu docela dobře koexistují s tvrdou realitou poměrů za druhé světové války a krátce po ní, hrdiny a hrdinky povídek většinou něco zaskočí a překvapí, ale nakonec se s novou skutečností a i novým tajemnem nějak vyrovnají. Nejsou to vždy jen originální náměty, občas má čtenář neodbytný pocit, že „to už někde četl“ a lépe napsané. I když originalita někdy dostává na frak, jiné hodnoty - literární i myšlenkové – jsou pozoruhodné. V podtextu příběhů se kupříkladu objevuje mírný optimismus – záhady se daří rozluštit nebo vysvětlit, proběhlý zážitek člověka obohatí, mimozemšťané nebo jim podobné bytosti neubližují a nelačnají po našich životech, ale jsou mírní a shovívaví (tedy opět až na výjimky). V jiné rovině je ale jasné, že odhalit pravdu je někdy horší a riskantnější než zůstat v nevědomosti, koneckonců každý máme své nějaké skryté tajemství, odnést si ho do hrobu může být taky rozuzlením.

Jak už to u povídkových sbírek bývá, sešli se autoři velmi různého věku od studentů až po zasloužilé důchodce, hlavně však rozdílných literárních zkušeností. Kvalita tím ale netrpí, nenajdeme nepovedený

nebo vysloveně nevyzrálý text. Zdá se, že velká část, ne-li všichni zastoupení literáti se znají z nejrůznějších literárních soutěží a setkání, možná i ze sociálních sítí a literárních platform. Významnou část zejména u humoristicky pojatých příspěvků tvoří účastníci dlouholeté soutěže Řehečská slepice (pro nezasvěcené dodejme, že Řeheč je obec u Jičína, v němž působí také velmi agilní kruh autorů). Asi nikdo se literaturou neživí, přesto překvapí, že víc než polovina přispěvatelů má za sebou pět a více vydaných knih, někteří i desítky. Jsem přesvědčen, že všichni mají před sebou ještě další literární budoucnost. A kteří z těch sedmnácti „vyčnívají“, které bychom měli vyzdvihnout a ocenit? Při různorodosti celé sbírky povídek by to byl jen hodně troufalý pokus o subjektivní hodnocení, nechme to tedy na čtenářích a jejich ohlasech.

Vladimír Píša

Sobota 6. dubna od 13.30 hodin
na pobočce Nové Město
TAJEMSTVÍ ŘEHEČSKÉHO MOŘE
Zábavné odpoledne
věnované literární soutěži Řehečská slepice.

V rámci programu budou předány ceny
23. ročníku literární soutěže
a představena kniha Tajemství třináctých komnat.
Hudbou doprovází Řehečské kvarteto.
Akce probíhá pod záštitou hejtmana Řehečského kraje
Bc. Ferdinanda Krasavce, DiS., MBA.

Pozor! Koná se na pobočce:
Knihovna Václava Čtvrta v Jičíně má
kromě hlavní budovy ještě jednu pobočku,
a to na sídlišti Nové Město v Jičíně, ulice Na Jihu 553,
v multifunkčním domě známém pod názvem „Bunkr“.
Po vstupu do budovy se vydáte po schodech do 1. patra.

Fotem z Řehečské slepice 2023 Vás zveme na letošní vyhlášení výsledků, které se koná v sobotu 6.dubna 2024 na pobočce jičínské knihovny na Novém Městě v tzv. Bunkru. Opět nebude chybět Řehečské kvarteto. (Foto Martin Žantovský).

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 25. Číslo 4. Duben 2024.

(5. dubna 2024)

ikobra.rehec.cz